

עין משפט
גר מצוה
יז:

תוספות ישנים

[illegible]

תוס' חד מקמאי
אסיקנא דאחין מן האב
מיבמין אע"פ שאין אחים
מן האם. מן האם ולא מן
האב אין מיבמין:

מוסף רש"י

זו היא שיבה זו היא
ביאה. לדון גזרה שיה
מזה (יזאב ב: מכוח יב)
כלומר לפיכך גזרה שיה
משיבה לביאה כמו שהיה
משיבה שיה או משיבה
ביאה (וזה כב: וזה רשי
עורכינא. א. בארובה).

אשת אחיו שלא היה בעולםו היבא כתיבא. וז"ל מיפוק ליה מדכתיב (מש"ג) דלריה דרבי נועם ומהאי טעמא עבדין מתים כחיים לענין יום ב' י"ט מותרות (לקמן פ"ו) אפי"ג דלעטרך נעילי אחריי דלחמר נפרקין"ג גבי מזלו נגדול לייבם א"כ אלש אחיו שלא היה בעולם דלחמר נפרקין חל"ל ונפרק ב"ש (לקמן פ"א) נמי דייקין מיהי' דקטן וזקן לייבום מ"מ משמע דיעקריה לגופיה לאיטרך וזר"י דליאטרך להיבא דחמותה של יצמה מעוברת דהו עשיר דרבי נועם וסתמי' שמה מלד זכר ומהא זקוקה לו:

אחיה אחיה מבני יעקב. לענין אשת אחיו שלא היה בעולםו אין קברא למילך מבני יעקב דלא מיקרי אחים אל"כ חסנ' בעולם אחד כבני יעקב דפשיטא דמיקרי אחין ואי לאו דמיעט קרא כהדיוס לא היה שייך למילך מבני יעקב לענין קר מלחמא:

וְלִמָּא הֵלכָה בְּרַבִּיר הָאוּמַר אִין
 יִזְקָה. פִּי בְקוֹנֵנִי דְרַנְנָן
 דְּרַבִּי יְהוּדָה בֶּן כְּמִירָא דִּמְיִי לְקַמְנָן
 מִדְּפִסְקִין שְׂמוּלָה כִּי יִהְיֶה בֶן כְּמִירָא
 דְּלֹאמֵר יֵשׁ זִיקָה מְכַלֵּל דְּפִלְגִי דְּרַנְנָן
 וְקֹסֶף דְּלֵמָלֵא עֵלְמָא סְבָרִי דְּרַנְנָן דִּישׁ
 זִיקָה וְהִסָּם שָׂרוּ וְלֹא מִזְכִּיר לְהַמְחִין
 שִׁיעָשָׂה אִיזִיק מִשּׁוֹם קִדְוּשִׁין
 מִתְּפִסֵּק עָלֵיהּ דָּהָא חָשִׁי בְּסוֹף הָעֵרֶל
 (בְּקוֹמָן קֶד. פ. 3.) וְכֹפֶ"צ דְּמַגִּילָה (דף י"א.)
 הִיכִיז דְּרַבִּי יְהוּדָה בֶּן כְּמִירָא יִחְדָּלָהּ
 דְּדִיִּיקָן דְּשְׂמוּלָה וְחָשִׁי יִחְדָּלָהּ
 מִתְּפִסֵּק כִּי יִהְיֶה וְלֹאמֵר חָשִׁי דִּישׁ
 יִחְדָּלָהּ וְהֵא כְּמֵה מִנְהִים סְבָרִי דִּישׁ
 זִיקָה וְכֵן אִשִּׁי דִּיק מִסָּתֵם מִתְּמִין
 דִּפִּי ד' אֲחִין (בְּקֶמ. 3.) וְכֹסֶף וְכֹסֶף אֲמִירָת
 יֵשׁ זִיקָה וְלֹאמֵר נִתְּרָא אֲחִין אֵלֶּה וְדֹאִי
 בִּסְהִיבָה דִּישׁ מִזְרֵי כֹלֵה דִּישׁ קִדְוּשִׁין
 פִּסְקָה זִיקָה וְכֹסֶף שְׂמַעְתִּין (דף י"א.)
 דְּמִזְכִּיר תָּרִי מִלִּי דְּשְׂמוּלָה הִיכִיז
 לְוֹמַר אִי אֲשַׁמְעִין יֵשׁ זִיקָה הִיא
 בְּהִיבָה דְּרִי קִדְוּשִׁין מִסְקֵי זִיקָה
 אֵלֶּה שְׂמַעְתָּ אֲחִירָא אֲשַׁכָּה וְאִין
 לְפִרְשׁ דְּכִדְבָרֵי הָאוּמַר אִין זִיקָה הִיטוּ
 רִי"מ דִּלִּי"ב מִאי קִאֲמַר הִיא הִיא תָּרִי
 וְלֹא לְפִרְשׁ נִתְּרָא הִיטוּ ר' יְהוּדָה
 דְּלֹאמֵר יִמְכֹּר לָחֵד וְלֹא לְשִׁים דִּישׁ
 כֹּסֶף ד' אֲחִין מוֹקִי פְּלוּגִמִּיִּיז עֵצֵד
 כֵּה מִזְמַר וּפְלִגִי אִין מִזְמַר קוּסֵה אִי
 לָלוּ וִי"ל דִּלִּין נִי"ל תִּלְקֵם מִשּׁוֹם
 קִדְוּשִׁין וְכֵן זִיקָה קִדְרִי הִי יִחְדָּלָהּ
 קִסְבֵּר דְּכֹלֵהוּ תִנְהִי סְבָרִי אִין זִיקָה
 וְיֵלֵת לִיה דְּרַב אִשִּׁי דְּדִיק מִמִּתְרִי דִּפִּי
 ד' אֲחִין דִּישׁ זִיקָה דִּהִינִי פְּלִגִי עֲלִיהּ
 הִסָּם בֶּן שְׂמַעְתָּ בְּהוֹלֵק (בְּקֶמ. 3.) דִּקִּירִי
 וְכֵן יוֹקֵם שְׂמֵה שְׂמֵה לְרִיבֵה לֹא
 דִּמְנָן יִבְמֵתוּ שְׂמֵה מוֹתֵר בְּאֲחֻסָּה
 וְלִישׁ דְּבִיעִי לְמִדְק מִיִּהָ שְׂמַעְתִּין
 דִּישׁ זִיקָה אֵלֶּה דְּרַב יוֹסֵף לֹא צִיעִי
 לְמִיזֵר דִּלְמָא לֹאשְׁמֻעִין דִּישׁ זִיקָה
 מִשּׁוֹם דְּסָבֵר דִּלִּין זִיקָה לְכוּלִי עֵלְמָא:
אָבֵל מִחִים אֵל דְּאוּמֵר אֲבָבִי סָצוֹת
 יִבְבִּין. וְאִפִּילוּ רִי"ג דִּלְמָר אִסָּם
 מִיִּזְמֵה מִיִּזְמֵה מוֹדֵה הִכָּה דִּשְׁלֵתִי הִסָּם
 שְׂכֵר שְׂוָלוּ לוֹ וְאִסָּם וְיִמְנֵל דְּסָבֵר
 אִין זִיקָה דְּלֵמָלֵא לְעוֹסֵם יֵשׁ זִיקָה וְלֹאמֵר מִיִּהָ שְׂרִי מִשּׁוֹם דְּסָקָה
 זִיקָה כְּלִמָּר כְּמִקְוִין וִי"ל דִּלְעִי"פ שִׁשָּׁ"ס עוֹשֶׂה כְּמִקְוִין לְיִיבִיתִי אֲחֵמֵת
 הוֹן דִּלִּי יֵשׁ זִיקָה אֲחֵר מִיִּהָ שְׂרִי אֲסוֹר דְּזִיקָה כְּכִלִּי דִּפִּסָּה:
 וְאִלִּי

על היבס משום חמותו: והא כי עליגי. ר"י ורבנן צתרי (ל)הוא

[illegible]

יבצמו (דף כה) דלפלו אחין
האס ולא מן האב: וו היא שיבס
כו'. דלע"ג דלא דמו קראי להדדי
כיון דתרווייהו בציאת חולין
דיינק בזה ג' ש"מ חולין וקואה
ועז כו': מלוט כי אנשים אחים
אנחנו. ותמיינס אשת אחי אביו
שהי בן אחי היה (ה): היתודיס
בנחלה. שחולקין נחלה לאפקו
לוט שחין שחולקין נחלה אחת: והא
מביסא סימי. לילמא עד דמייחא
באבא ובאמא והא יינס בנחלה תליא
דכרי (דכריס ה) יקוס על שם אחי
המת ואוקמינן לקמן (דף מה) על שם
אחי לנחלה שריס המייבס לב נכסי
המת ואין אחין שחולקין עמו: אלא
ויקס. ויקס יבצמו שמה לא אלימא
למיהוי כחרוסה להאכר (ו) אמו עליו
משום מחמוס. וילמא הלכא כדכרי
האומר דין ויקס. דמנן בפי' שחולקין
(לקמן מה) שומרת יבס שקדס אחי
את אחותה של יבמה ותלה היבס

נלחמו משום רבי יהודה בן בריה
אמר ואמרס ליה שקדס אחות ויבמו
המתן מלכנס לפי שחמות זקוקתו
היא הוציל ולחזר שנקדס אחותה
לו קדס את ז' נריך להחיות עד
שחמיסס היבמה נלחמו דפקסה
זיקה ואמר שמואל הלכה כרבי
יהודה ומדקאמר הלכה מכלל דפליגי
עליה ואמר איין זיקה נלחמן חשיבא
למסור עליהן קרובותיה: ס"ח.
ללא חשיבא זיקה להיות אקורית
קרובות בתימן כסנפלה פלמי
שמי יבמין כגון היאס פלוגתא דרבי
ורבנן דבין ללא ידיע קמי מאן
מייביו רמיא לא חשיבא למיסר
קרובות: אכל כחד. שאין שם
אלא יבס אחד ודולי זיקה רמיא
אימא דמיא ככנסא עילת בלמה
ולימא הלכה כדברי האומר אין
זיקה פליגו כחד. ריע קא"ל כפ' ד'
חפין (לקמן כט): שומרת יבס אלא
יבמה מיפר נדריה לא ללחז ולא
לשניס כלומר בין שנפלה לפני
יבס אחד בין שנפלה לפני שנים
ללא קרינן ביה דחשיב: ה"א פלי
מחייס. (י) ויבמה מותר בלמה
קודם חליה ויבמה היבמה לשוק
משום דת אשתו: דלמסור כעל כו'.
והי נפסי אמה מחייס מבטל נמלה
לגמרי ביבוס ומחליה: יבמון חפסה
מופר בלמסור. דלפי אשתו חפסה
היה

מויחד בחצותה אבל אמה דלגגי אשמו אקריה אף נלחד מיתא אשמו
 פליגי נמי אקריה: **איסורא דלורייתא**. חמורא אקר חמורא
 ואלא פליגי בין אמרי מיתא דפלגי בחצות אשמו דלורייתא
 עילוי בחייהו: יש ויקר. ויקר הויה ככוסא ואסרתא אמה
 דפלגי דקדתי (ובקמ דף מה). המתן עד שיעשה אחיך מעשה:
 בחצותה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וישיבו אדם יחיד
 ומת אחר מותם בן אק
 ולא לתתם להם יד
 המצוה לאיש ר' יצחק
 יבא עמיה ולקחתה לו
 לאשתו ולקחתה
 דברים מה
 2. ושב יצחק ויהי
 השביעי ויבאו ויהי
 השני הגעגוע ביד
 הקדש יקראו ר' יוסף
 3. ויהי השני הגעגוע
 וממארת חזק ביד צרפת
 והוא יקראו ר' יוסף
 4. ואומר אל לטוט
 אל לא ודן מרביב ביד
 ובעד ודן ר' יוסף צרפת
 ויבא אדם אחר
 בראיתו יח
 5. ואומר ושב יח
 בעדיו אחר אנוני בני
 איש אחר בארץ בני
 ויהי הקטן את אבטי
 ויהי האחר את אבטי
 בראיתו בני

גליון הש"ס

תוס' ר"ה אבל מציין
וכו'. שכתב נשואה לו.
עין לקמן דף כט ע"א
תדיר אי דר"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תלוע וכו'
היה הקדד ואח"כ מ"ה
כתב רחמנא יחדו
המיוחדין נחלה וכו'
למסקין אחזה דלוט
שאלן: (ב) ד"ה אלן יקח
כו' להאמר אמה עליו
(ג) ד"ה ה"א אשלי מחס
מחיי היבמה מומר
באמה: